

eller produktet er ætsende og/eller forårsager alvorlige øjenskader, godkendes produktet ikke. Godkendelse kan gives, hvis aktivstoffet er uden længerevarende effekt, og produktet er uden for fareklasse. Hvis der indgår en overvejelse over brugerens eksponering, må denne ikke overskride den acceptable eksponering af brugeren.

Miljøafsnittet i direktiv 94/43/EØF er inddelt i et afsnit om midlets skæbne og spredning i miljøet samt et afsnit om virkning på ikke-målarter.

Vedrørende midlets skæbne og spredning i miljøet kan kriterierne sammenfattes til, at halveringstiden (nedbrydningstiden af stoffet) ikke må være over 3 måneder, at 90 pct. af stoffet skal være forsvundet i løbet af et år, at der ikke må dannes restkoncentrationer over 70 pct. af initialdosis efter 100 døgn, at koncentrationen i grundvandet ikke må overstige drikkevandskriteriet, at koncentrationen i overfladevandet ikke må overstige værdier i direktiv 75/440/EØF, hvis vandet anvendes til drikkevand, og at luftens indhold ikke må overskride den acceptable eksponering af brugere. Afhængig af datakvalitet og viden kan der i visse tilfælde gives godkendelse/nægtes godkendelse uafhængigt af ovenstående.

Med hensyn til virkningen på ikke-målarter meddeles der ikke godkendelse, hvis korttids-eksponeringen af fugle er større end $\frac{1}{10} \times$ letaldosis for 50 pct. af fuglene i laboratorieforsøg, hvis langtidseksponeringen er større end $\frac{1}{5}$ af den dosis, der ikke har givet langtidseffekt hos fuglene i laboratoriet, samt hvis biokoncentrationsfaktoren er større end 1. Korttids-eksponeringen af fisk og dafnier må ikke være større end $\frac{1}{100}$ af den letale koncentration for 50 pct. af forsøgsdyrene, og langtidseksponeringen må ikke være større end $\frac{1}{10}$ af den koncentration, der ikke giver langtidseffekt, eksponeringen må ikke være større end $\frac{1}{10}$ af den eksponering, der hæmmer algers vækst, og biokoncentrationsfaktoren må ikke være større end 1000 for let nedbrydelige stoffer og 100 for ikke let nedbrydelige stoffer.

Farekvotienten for honningbier må ikke være over 50, 30 pct. af andre nytteleddyr må ikke påvirkes ved den tiltænkte dosis, regnorme må ikke korttids-eksponeres mere end $\frac{1}{10}$ af den dosis, hvor 50 pct. af forsøgsdyrene dør, og langtidseksponeres mere end $\frac{1}{5}$ af den dosis,

der ikke giver langtidseffekter, kvælstof- og kulstofomsætningen må ikke påvirkes med over 25 pct. efter 100 døgn. For alle effekter på ikke-målarter kan en passende risikovurdering dog medføre en anden afgørelse.

»Rammer for vurdering af plantebeskyttelsesmidler«'s miljøafsnit er delt i et afsnit om persistens, mobilitet og bioakkumulering og et afsnit om effekt på akvatiske og terrestriske organismer.

Kortfattet kan der for det første afsnit sammenfattes, at halveringstiden ikke bør overskride 3 måneder, og at 90 pct. af stoffet skal være nedbrudt inden for 1 år, ligesom mængden af bundne restkoncentrationer ikke bør overskride 50 pct. af initialdosen efter 30 døgn eller 70 pct. efter 100 døgn, samt at anvendelsen ikke må medføre overskridelse af drikkevandsdirektivets grænse på $0,1 \mu\text{g}/\text{l}$ i grundvandet. Med hensyn til bioakkumuleringen må et let nedbrydeligt stof ikke opkoncentreres mere end 1000 gange i vandorganismer, et ikke let nedbrydeligt stof ikke mere end 100 gange, og opkoncentreringen i fugle og/eller pattedyr må ikke være over 1.

Ifølge afsnittet om effekt på akvatiske og terrestriske organismer forventes der ikke uacceptable risici for akvatiske organismer, hvis korttids-eksponeringen af fisk og dafnier ikke overskrider $\frac{1}{1000}$ af letaldosis for 50 pct. af organismene, hvis langtidseksponeringen ikke overskrider $\frac{1}{100}$ af den dosis, der ikke giver langtidseffekt, og hvis eksponeringen af alger ikke overskrider $\frac{1}{100}$ af den dosis, der giver 50 pct. væksthæmning. Hvis kvælstof- eller kulstofomsætningen påvirkes med over 25 pct. efter 100 døgn, anses midlet for at være uacceptabelt. For regnorme bør korttids-eksponeringen ikke overskride $\frac{1}{100}$ af den eksponering, hvor over 50 pct. af forsøgsdyrene dør, og langtidseksponeringen ikke over $\frac{1}{10}$ af den eksponering, der ikke giver langtidseffekt. For fugle og pattedyr bør korttids-doseringen ikke overskride $\frac{1}{100}$ af letaldosis for 50 pct. af organismene og langtidseksponeringen ikke overskride $\frac{1}{10}$ af den dosering, der ikke giver langtidseffekter. Kun for regnormepopulationen anses viden i dag tilstrækkelig til i givne situationer at anvende andre bedømmelsesmåder.

Der er således meget stor forskel på, hvad direktiv 94/43/EØF og »Rammer for vurdering af plantebeskyttelsesmidler« indeholder.